

chancen for at få et arbejde, det er folk, der indstiller sig på at leve for sort arbejde osv., og det er vel i virkeligheden det, som vi i diskussionen mest skulle tage udgangspunkt i, for der er jo, når man så forlænger starthjælpsperioden, en kæmpe risiko for, at den gruppe fortsat vokser, og at vi dermed får cementeret fattigdommen og gjort en masse børn mere udsigtsløse i forhold til integration. Det forholder Venstres ordfører sig overhovedet ikke til i det, hun har svaret indtil nu.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Med hensyn til at folk kommer på selvforsørgelse, kan det sådan set være lige meget, om det er far eller mor, der er kommet i job, for vi ved, at det hjælper på integrationen. Vi ved også, at det, at bare en i familien er tilknyttet arbejdsmarkedet, og det, at man kommer ud af systemet og bliver inkluderet i samfundet, også hjælper på integrationen over for børnene. Det, at man ser, at en af ens forældre har et arbejdsliv, hjælper hele vejen.

Så vil jeg i øvrigt slet ikke blande mig i, om man bestemmer, hvem i familien der skal arbejde, eller, om den ene skal være hjemmegående. Det er altså en debat, jeg ikke vil deltage i. Det er noget, man suverænt kan bestemme i det enkelte hjem, for jobbene er der altså også til kvinderne, hvis de vil ud og have dem. Jobbene er der. Det er jo det væsentlige at sige. Jeg tror også på, at det her nok skal lykkes, hvis vi kan tale positivt om, hvordan vi kommer videre med det.

Jeg glæder mig til eftermiddagens debat, hvor vi forhåbentlig bliver meget objektive, saglige og visionære, og hvor vi skal finde ud af, hvordan vi så får de sidste 85 pct. med, når vi kan se, at starthjælpen virker.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det lyder nærmest, som om fru Irene Simonsen er lidt fornærmet over, at vi tillader os at diskutere det her lovforslag, når vi nu har en debat om starthjælp i eftermiddag.

Jeg vil bare gerne sige, at det her er en tredjebehandling af et lovforslag, der gør, at mennesker kan være på starthjælp i det uendelige. Hvis vi vedtager det her lovforslag, betyder det altså, at familier skal leve af den lave start-hjælpsydelse i over 7 år. Så derfor har det en betydning, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi får det diskuteret.

Jeg vil gerne spørge fru Irene Simonsen: Hvorfor giver man ikke bare de mennesker et tilbud om et job og skærer i deres ydelse, hvis de siger nej tak til det job, i stedet for at gøre så mange mennesker fattige? Jeg kan høre på fru Irene Simonsen, at hun også bekymrer sig om de 85 pct., der er på den meget, meget lave startydelse. Det kan man sige de ikke kan bruge til så meget. En bekymring får de jo ikke flere penge af i hverdagen.

Men mit andet spørgsmål er: Hvor lang tid mener fru Irene Simonsen, at mennesker kan være på starthjælp? Er det i orden, at mennesker i 10 eller 20 år skal leve af den meget lave start-hjælp?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu er det jo altså ikke det tal, men den talmagi skal vi ikke have, for jeg har bare hørt, hvad hr. Morten Østergaard har udtrykt i pressen, nemlig at det er 85 pct. Det er det jo sådan set ikke, fordi der er en gruppe, der er kommet i arbejde. Der er en gruppe, der er kommet i selvforsørgelse, hvor ikke begge ægtefæller er kommet i arbejde. Så det handler jo ikke om 85 pct.

Men jeg synes, som jeg har sagt tidligere, at det altid skal kunne betale sig at starte den her proces, og det kan det med starthjælpen. Det er jo det, rapporten viser. Det er jo også der, oppositionen har et problem, fordi man ikke kan læse og ikke vil læse den rapports konklusion, nemlig at starthjælpen har en virkning i positiv retning på, at folk kommer i arbejde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Lotte Bundsgaard for et sidste spørgsmål til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Fru Irene Simonsen svarer ikke rigtig på mit spørgsmål. Hvorfor bruger man ikke bare reglerne, som de er i dag, nemlig at tilbyde mennesker et job, og vil de ikke tage det job, bliver de trukket i ydelsen? Hvorfor er der behov for at skabe yderligere fattigdom i Danmark? Hvorfor er der behov for, at børn skal vokse op i familier, hvor man altså ikke har råd til at invitere klassekammeraterne til en fødselsdag? Der er måske nogle, der sidder og tænker: Nej, det kan alligevel ikke være rigtigt i det her rige samfund, men det er det altså. Starthjælpen er så lav, at ting,